

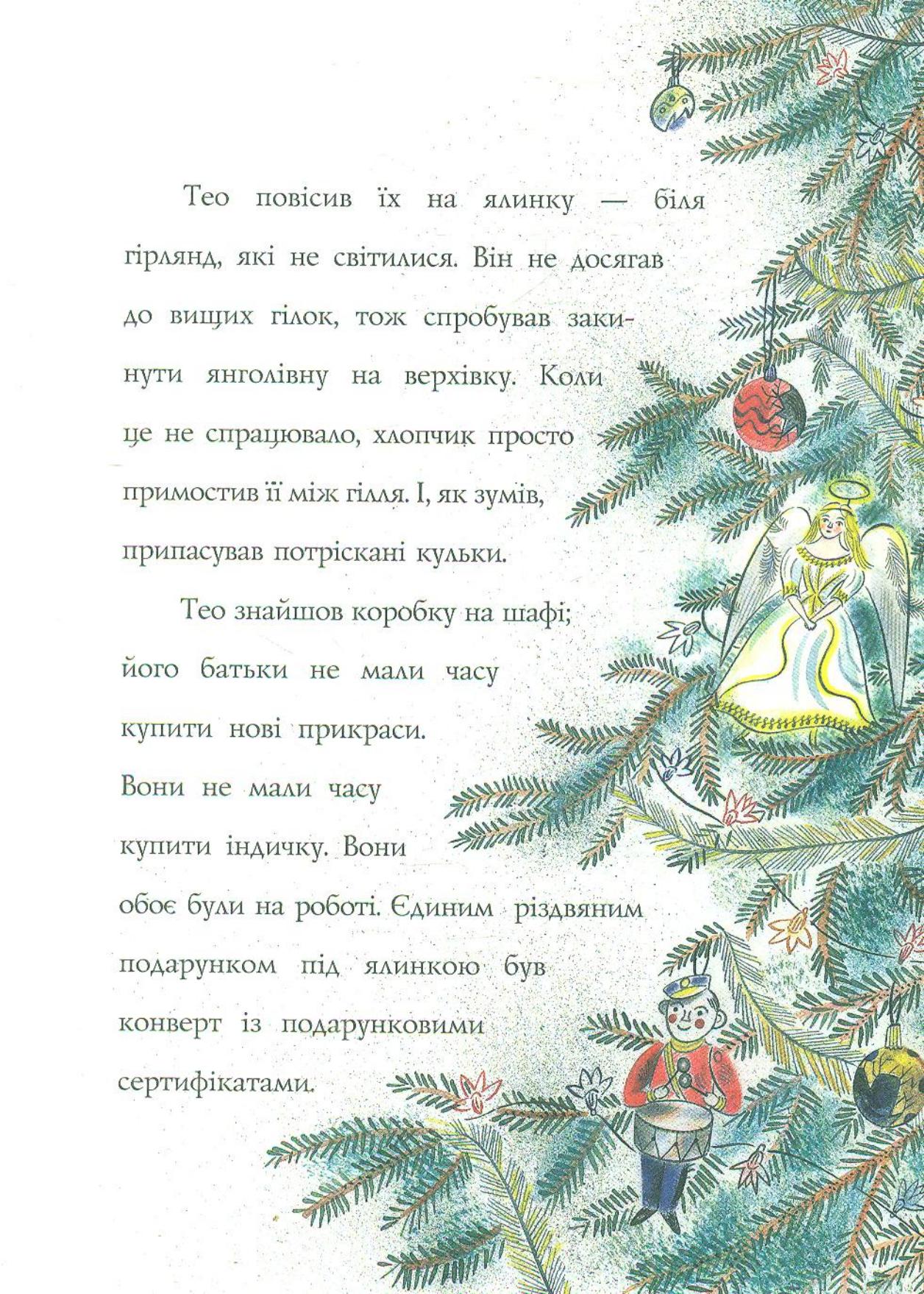

дного разу на Святачір Теодор змагався з картонною коробкою. Коробка перемагала. Хтось дуже сумлінно підійшов до пакування. Хтось вирішив, що дуже важливо зберегти те, що було в коробці.

Ватяні клаптики були такі ж старі, як і ялинкові прикраси, й пахли прянощами та старими парфумами. Найбільше серед прикрас було скляних кульок, але майже всі вони потріскали. Тео витягнув їх і скривився.

— Люди не повинні на Різдво різати пальці, — пробурмотів він. — Про це в колядках не співають.

Однак на самому дні коробки лежали чотири прикраси, не схожі на інші: коник-хитун, снігур, циновий солдатик з барабаном і янголівна. Крила янголівни вже облізли, а барабан солдата взявся іржею. Снігур трохи облисів, а полозки коника поточив шашіль.

Тео повісив їх на ялинку — біля
гірлянд, які не світилися. Він не досягав
до вищих гілок, тож спробував заки-
нути янголівну на верхівку. Коли
це не спрацювало, хлопчик просто
примостиив її між гілля. І, як зумів,
припасував потріскані кульки.

Тео знайшов коробку на шафі;
його батьки не мали часу
купити нові прикраси.

Вони не мали часу
купити індичку. Вони
обоє були на роботі. Единим різдвяним
подарунком під ялинкою був
конверт із подарунковими
сертифікатами.

Тео спробував скласти конверт у якусь цікавішу фігуру, але це не надто допомогло.

— Не сиди дуже допізна, — сказали його батьки. — Ми ввечері прийдемо.

— Але одразу, як звільнитесь? Обіцяєте-преобіцяєте?

— Обіцяємо, — мама поплескала його по щокі однією рукою. Іншою вона виловлювала телефон у сумці. — Нянька напече тобі пиріжків з горохом. Добренько?

Тео насупився. «Ніхто в цілому світі не любить пиріжки

з горохом», — подумав він. Проте Тео був увічливим хлопчиком, тож уголос лише запитав:

— А чому зі мною не посидить пані Гудьєр?

— Вона не пояснила, — відповів батько. — Тільки сказала, що сьогодні не зможе. Та й вона вже старенька. Сусіди кажуть, що пані Гудьєр стає трохи... цікавою.

— А мені вона подобається. Якщо чесно, — сказав Тео, — я її люблю.

Часом пані Гудьєр говорила сама до себе, але вона давала йому шоколадний пиріг із сиром, який був на диво смачніочим, і співала колискові.

Батьки попросили няньку допомогти Тео розвісити прикраси, але вона заснула за кухонним столом, притиснувшись носом до свого телефона.

Тео глитнув. Він глянув у вікно, бо це було краще, ніж дивитись на ялинку.